

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž 102/2021-4

REPUBLIKA HRVATSKA
RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Damira Kosa kao predsjednika vijeća te Perice Rosandića i dr. sc. Zdenka Konjića kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice - specijalistice Martine Setnik kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv izručenika J. D. T., zbog kaznenog djela pokušaja iznude iz članka 2., članka 3., članka 26. i članka 323. Kaznenog zakona Kneževine Monako, odlučujući o žalbi izručenika J. D. T. podnesenoj protiv rješenja Županijskog suda u Dubrovniku od 5. ožujka 2021. broj Kv II-32/2021. (Kir-391/2020.), u sjednici vijeća održanoj 20. travnja 2021.,

r i j e š i o j e :

Odbija se kao neosnovana žalba izručenika J. D. T.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskim rješenjem Županijskog suda u Dubrovniku, pod točkom I. izreke utvrđeno je da je udovoljeno zakonskim pretpostavkama za izručenje Kneževini Monako izručenika J. D. T., sina R. E. T. i majke H. E. B., rođenog ... u S., Velika Britanija, gdje i prebiva na adresi ..., S., Velika Britanija, oženjenog, oca troje djece, ..., državljanina Velike Britanije, na temelju naloga istražnog suca na prvostupanjskom sudu u Monaku radi vođenja kaznenog postupka zbog kaznenog djela pokušaja iznude iz članka 2., članka 3., članka 26. i članka 323. Kaznenog zakona Kneževine Monako. Pod točkom II. je odlučeno da se izručenik ne može progoniti, kazniti i biti izručen trećoj državi zbog kaznenog djela počinjenog prije izručenja, a za koje djelo nije odobreno izručenje. Također izručenik ne može biti ograničen u njegovim osobnim pravima iz razloga koji je nastao u vezi s izručenjem niti može biti izveden pred izvanredni sud.

2. Protiv tog je rješenja žalbu podnio izručenik J. D. T. po braniteljima, S. J., V. G. i N. J., odvjetnicima iz Odvjetničkog društva J., G. i P. sa sjedištem u D. (dva podnseka). U žalbi je navedeno da se podnosi iz svih žalbenih razloga, a predlaže se

da Vrhovni sud Republike Hrvatske pobijano rješenje preinači i odbije zamolbu za izručenje stranca.

3. Sukladno članku 474. stavku 1. u svezi s člankom 495. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. - pročišćeni tekst, 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19. - dalje: ZKP/08.) i člankom 81. Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima („Narodne novine“ broj 178/04. - dalje: ZOMP), spis je prije dostave sucu izvjestitelju bio dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

4. Žalba nije osnovana.

5. Protivno navodima u izručeničkoj žalbi, pravilno je prvostupanjski sud utvrdio u pobijanom rješenju da su ispunjenje sve zakonske pretpostavke za izručenje Kneževini Monako izručenika J. D. T., radi vođenja kaznenog postupka zbog kaznenog djela pokušaja iznude iz članka 2., članka 3., članka 26. i članka 323. Kaznenog zakona Kneževine Monako te da nema zapreka za njegovo izručenje sukladno člancima 12., 13., 34. stavku 2. i članku 35. ZOMP, kao i da je zamolba u svemu sastavljena sukladno članku 43. ZOMP jer su istoj priloženi svi potrebni dokumenti, kako u izvorniku, tako i u ovjerenom prijevodu. Prvostupanjski je sud za takvo svoje utvrđenje dao u svemu jasne i valjane razloge bez proturječja, bilo međusobnog, bilo s ispravama u spisu predmeta, a takvo obrazloženje prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

5.1. Na takvo utvrđenje nije ni od kakvog značaja činjenica da iz dopisa Ministarstva pravosuđa Kneževine Monako od 1. ožujka 2021., kao i iz onog od 31. prosinca 2020., proizlazi da Kneževina Monako izručenika ne traži radi kaznenog progona ili izvršenja sudske kazne, već da je zahtjev za izručenjem izdan da bi istražni sudac saslušao izručenika, a zbog kaznenog djela pokušaja iznude zbog kojeg je u Kneževini Monako protiv izručenika i dalje u tijeku istraga. Naime, iz ovih dopisa jasno proizlazi da je protiv izručenika na Prvostupanjskom sudu u Kneževini Monako u tijeku istraga u okviru koje će biti provedeno njegovo ispitivanje. Dakle, protiv izručenika je u tijeku kazneni postupak, u tijeku kojeg on do sada nije ispitan i zbog čega se traži njegovo izručenje. S obzirom na to da je člankom 33. ZOMP određeno da stranac može biti izručen radi kaznenog progona ili izvršenja sankcije koja uključuje oduzimanje slobode, ako je, između ostalog, ta država zatražila izručenje, kao i člankom 1. Europske konvencije o izručenju („Narodne novine – Međunarodni ugovori“ broj 14/1994.), prema kojem se ugovorne strane obvezuju izručiti jedna drugoj, u skladu s odredbama i uvjetima postavljenim u toj Konvenciji, osobe protiv kojih se vodi postupak zbog kaznenog djela ili koje se traže zbog izdržavanja kazne ili sigurnosne mjere na temelju odluke sudskih vlasti strane koja izručenje traži, očito je da je ovaj uvjet za izručenje ispunjen jer je protiv izručenika u Kneževini Monako u tijeku postupak u okviru kojeg će on i biti ispitan.

5.2. Također se neosnovano u žalbi upire i na to da je povučen uhidbeni nalog i da se izručenik više ne nalazi na INTERPOL-ovom popisu tjeranica. Naime, spisu predmeta prileži i podnesak (list 210., s prijevodom na listu 266.) iz kojeg proizlazi da

se za izručenikom traga zbog optužbe za pokušaj iznude i da, premda je istražni sudac L. L. koji je i podnositelj zahtjeva za izručenje, zatražio od Interpola poništenje difuzije predmetnog naloga za uhićenje, ni na koji način nije odustao od izvršenja tjeralice niti od izvršenja zahtjeva za izručenje pa neosnovano žalitelj smatra da ne postoji akt propisan člankom 43. ZOMP.

5.3. Protivno daljnjim žalbenim navodima, i prema ocjeni ovog suda, kazneno djelo koje je izručeniku stavljeno na teret u Kneževini Monako, premda se radi o pomalo nespretnom prijevodu, predstavlja kazneno djelo i sukladno odredbama Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18. i 126/19. - dalje: KZ/11.) i to upravo kazneno djelo pokušaja iznude iz članka 243. u vezi s člankom 34. KZ/11., za koje djelo prema odredbama KZ/11. nije nastupila zastara, kako se to pravilno utvrđuje i u pobijanom rješenju. Pritom treba napomenuti da prema podacima dostavljenim od Kneževine Monako proizlazi da niti u Kneževini Monako za ovo djelo nije nastupila zastara.

5.4. Što se tiče žalbenih navoda o izostanku dokaza za osnovanu sumnju da je djelo za koje se izručenik tereti doista i počinjeno, treba napomenuti da prema odredbama Europske konvencija o izručenju, koja je po pravnoj snazi iznad ZOMP, nije propisana obveza dostavljanja dokaza o postojanju osnovane sumnje na strani izručenika. S tim u vezi potpuno je pogrešno pozivanje u žalbi na Odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske od 19. lipnja 2018. broj U-III-512/2018., s obzirom na to da se ta Odluka odnosi na Republiku Panamu.

5.5. Pogrešno izručenik u žalbi smatra i da u Kneževini Monako neće imati pravično suđenje i da mu tamo nisu zajamčena prava propisana člankom 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Međunarodni ugovori“ broj 18/97., 6/99. – pročišćeni tekst, 8/99. - ispravak, 14/02. i 1/06.; dalje: Konvencija). Naime, dopisom od 1. ožujka 2021., osim što je navedeno da se izručenik traži radi njegovog ispitivanja, navedeno je i da će to ispitivanje biti kontradiktorno uz poštivanje ljudskih prava i prava na obranu koja su zajamčena zakonima i Ustavom Kneževine Monako. Osim toga, Kneževina Monako je već ranije navela i da će u slučaju izručenja izručenika J. D. T., u potpunosti biti zajamčena njegova prava iz članka 19. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (dalje: Povelja).

6. Stoga iz svega navedenog, protivno navodima u izručeničkoj žalbi, proizlazi da su ispunjene sve pozitivne pretpostavke za izručenje propisane odredbama ZOMP te da nije utvrđeno postojanje negativnih pretpostavki iz članka 35. ZOMP, zbog čega je pravilno prvostupanjskim rješenjem utvrđeno da su ispunjenje sve zakonske pretpostavke za izručenje izručenika Kneževini Monako radi vođenja kaznenog postupka, s time da će konačnu odluku o izručenju, sukladno članku 57. ZOMP, donijeti ministar pravosuđa i uprave, vodeći pritom računa i o izručeničkom položaju zviždača na koji se upire u žalbi.

7. Slijedom svega navedenog, a budući da niti jednim žalbenim navodom izručenika J. D. T. nije dovedena u sumnju osnovanost pobijanog rješenja niti su pobijanim rješenjem ostvarene povrede na koje drugostupanjski sud, sukladno članku 494.

stavku 4. ZKP/08., pazi po službenoj dužnosti, na temelju članka 494. stavka 3. točke 2. ZKP/08. odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 20. travnja 2021.

Predsjednik vijeća:
Damir Kos, v.r.